

Εκδρομή του Κατηχητικού Σχολείου της Ενορίας Άδελε-Αγίας Παρασκευής στην Αγιά Μυλοποτάμου

/ [Νέοι και Εκκλησία](#)

Στην Αγιά Μυλοποτάμου βρέθηκε πραγματοποιώντας εκδρομή το Κατηχητικό της Ενορίας Άδελε- Αγίας Παρασκευής. Στο πλαίσιο της εκδρομής, το Κατηχητικό πραγματοποίησε και άλλες δράσεις σε σταθμούς της περιοχής.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Ενορίας:

Ανήμερα του Αγίου Χριστοφόρου, με τον μικρό Χριστό επ' ώμου τα Κατηχητόπουλά μας, καθοδηγούμενα από τον π. Παντελεήμονα, την πρεσβυτέρα του Χρυσοβαλάντου και τις Κατηγήτριες Δέσποινα Μαυρομμάτη και Κυριακή Βαρότση, έκανε το δικό του πέρασμα από το ιστορικό Άδελε στην άκρως μοναδική και απρόσμενα ξεχωριστή Αγιά.

Βάρυναν και οι δικοί μας ώμοι από παράδοση, ιστορία, ευλάβεια, πίστη, ουρανό.

Η εξόρμηση μας ξεκίνησε με άρωμα και γεύση, αφού τα κατηχητόπουλα έκαναν μια πρώτη στάση στο μουσείο μελιού, στο Μελιδόνη. Εκεί μας υποδέχτηκε η κα Λυρώνη μια από τις απίθανες οικοδέσποινες κυριολεκτικά και μεταφορικά που δικαίωσε επάξια την επωνυμία του μελιού που συλλέγεται με τόση αγάπη, για να ικανοποιήσει και τον πιο απαιτητικό μελιγευτή, επί του προκειμένου τα ενθουσιασμένα κατηχητόπουλα, που δεν έκρυσαν την προτίμηση τους για τη μερέντα από μέλι. Όλα ήταν απίθανα, κα Λυρώνη, και σας ευχαριστούμε για τη μερακλήδικη ξενάγηση και αφήγηση για το παρεξηγημένο έντομο τη μέλισσα, που μας δείξατε πόσο σημαντικό και παραγωγικό ρόλο έχει.

Ο επόμενος μας σταθμός ήταν το μικρό αναδυόμενο εκκλησάκι εκ πέτρας, αφιερωμένο στους Αγίους Κωνσταντίνο και Ελένη. Καταρρακτώδους μορφής βράχοι που έμοιαζαν με φυσικές τσουλήθρες μέσα σε ένα καταπράσινο και σπάνιας φυσικής ομορφιάς τοπίο. Ένας ταπεινός, γεμάτος πατρική αγάπη και ευλάβεια εφημέριος, ο πατήρ Γαβριήλ, ωσάν αναμμένη λαμπάδα έστεκε εκεί στο κατώφλι, έναν έναν να μας προϋπαντήσει και μας ευλογήσει. Με λόγο βουτηγμένο στην απλότητα της ψυχής του μας μίλησε για την ιστορία της εκκλησίας και του χωριού.

Έξω στην αυλή ένα λουκούλλειο πρωινό με όλα τα καλά του Θεού μας περίμενε από τις εν Χριστώ αδελφές μας, πρεσβυτέρα Ματούλα, τη μαμά Γωγώ και τον εξαιρετικό, ευρηματικό και ευλαβή παπά Γιώργη Αλεξάκη, που μας συνόδεψε στο υπέροχο εκκλησάκι και επιμελήθηκε μέχρι και τα καφεδάκια μας.

Ακολούθησε πεζή πορεία ως την αιωνόβια ελιά και από κει μια ανηφοριά δρόμος, που το φυσικό φόντο έκοβε την ανάσα, βρεθήκαμε στην καρδιά του χωριού. Μυρωδάτοι κήποι, χαμογελαστοί άνθρωποι που βγήκαν στους δρόμους να μας προϋπαντήσουν, να μας καλημερίσουν με το χαμόγελο διάχυτο. Κάποιοι άνοιξαν τις πόρτες των σπιτιών να μοιραστούν τους κόπους των χειρών τους, που μύριζαν ιερή παράδοση, ιστορική μνήμη και πολιτισμό. Μια αυλή κεντημένη από μυρωδάτες πολύχρωμες τριανταφυλλιές μας οδήγησε στο μοναδικό κλωστοϋφαντουργείο του κ. Μανώλη Κουράτορα και της καλής του συζύγου, κας Κατερίνας, όπου τα κατηχητόπουλα μεταφέρθηκαν για λίγο στην εποχή των προγιαγιάδων τους, αφού κλήθηκαν να υφάνουν σε παραδοσιακούς αργαλειούς.

Ο κ. Μανώλης με συγκίνηση που περίσσευε στην άκρη της φωνής του μας ξενάγησε στο κλωστοϋφαντουργείο του που για χάρη των παιδιών, οι μηχανές πήραν μπροστά για να δούμε χρωματιστές κλωστές να παντρεύονται για τη δημιουργία μοναδικής αξίας παραδοσιακά υφαντά. Στην αυλή της οικογένειας πλάι στη λιμνούλα με τα πολύχρωμα ψαράκια η κα Κατερίνα μας προσέφερε χυμούς, μπισκότα μα κυρίως το γεμάτο καλοσύνη χαμόγελο της. Κ. Μανώλη και κα Κατερίνα, σας ευχαριστούμε από καρδιάς για όλα όσα απλόχερα μοιραστήκατε μαζί μας.

Ένας οικογενειακός θησαυρός φυλαγμένος με σεβασμό και αγάπη από την κυρία Χρυσούλα Παπαδογιάννη στο παραδοσιακό σπιτάκι της μέσα στο παλιό λιοτριβείο του χωριού, ήταν η επόμενη μας στάση. Εκεί στη φιλόξενη αυλή με τα χαμογελαστά γεράνια μας περίμενε μια τεράστια έκπληξη. Δίπλα στο τραπέζι με κάθε λογής κεράσματα δείγμα της σπάνιας μοναδικής Κρητικής φιλοξενίας, στεκόταν ο σεμνός Πρωτοσύγκελλος της Μητροπόλεώς μας, Αρχιμανδρίτης Παρθένιος, ο οποίος ήρθε να μας προϋπαντήσει σε αυτόν τον ευλογημένο τόπο που τον γέννησε και τον ανέθρεψε. Σε τούτα τα πάτρια χώματα έτρεξε μικρό παιδί και μάζεψε γη και ουρανό και όπως στη συνέχεια μας αποκάλυψε στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου που συνοδοιπορήσαμε ήταν εκεί η προσευχητική του γωνίτσα, πλάι στην αγιογραφία με τον νεαρό Χριστό Αναπεσών. Σε αυτό τον υπέροχο ναό υπήρξε και ο ίδιος κατηχητής για πρώτη φορά και μας έδωσε την ευχή να συνεχίσουμε το έργο της κατήχησης με οδηγό και στόχο μας τον Χριστό. Να γίνουμε μικροί Χριστοφόροι! Τα παιδιά ευφράνθηκαν από τις πατρικές ευχές και σαν μικρές

μελισσούλες ζουζούνιζαν γύρω από την πατρική, ρασοφορεμένη του μορφή.

Ένα μικρό χωριουδάκι σκαρφαλωμένο σε μια πλαγιά, σμιλευμένο μοναδικά από το μεράκι μοναδικών ανθρώπων που αγαπούν τον τόπο τους, έκρυβε τόσες λατρευτικές ομορφιές, όπως το εκκλησάκι της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολύτριας που ήταν στολισμένο ακόμη στα αναστάσιμα ενδύματά του με τα παραδομένα στη Θεία

Υπόσχεση άνθη του περίτεχνα σκαλιστού επιταφίου, και τον νεόδμητο ναό του Αγίου Βασιλείου του Μεγάλου στην κορυφή ενός λόφου, όπου έσταζε ουρανό. Αντήχησε το “Χριστός Ανέστη” από άκρη σε άκρη στο μικρό χωριουδάκι της Αγιάς.

Στο ξεχωριστά φροντισμένο χώρο του Πολιτιστικού Συλλόγου της Αγιάς, η πρόεδρος του Συλλόγου κα Γιούλη Τσαγλιώτη μαζί με εκλεκτά μέλη του Συλλόγου με εγκάρδια υποδοχή, όπου περίσσευε το χαμόγελο, ο ενθουσιασμός και η έκδηλη ζωηρή χαρά μάς προσέφεραν το μεσημεριανό μας γεύμα. Νεοσύστατος Σύλλογος με άρωμα γυναίκας, αφού όλα τα μέλη του είναι γυναίκες με μαμαδίστικη φροντίδα μάς περιποιήθηκαν, όπως μόνο εκείνες μοναδικά γνωρίζουν. Να τις ευχηθούμε καλή επιτυχία στο έργο τους και να τις ευχαριστήσουμε θερμά για την απaráμιλλη περιποίηση και φιλοξενία.

Δεν έλειψε και το επιδόρπιο στο τέλος δια χειρός της μαμάς Γωγώς, η οποία πέρα από το εξαιρετικό δροσιστικό γλυκό, ήταν και ο προσωπικός μας Κυρηναίος καθόλη τη διάρκεια της διαδρομής, καθώς μας ακολουθούσε με το αυτοκίνητο

της, ώστε να αναπαύονται οι λιλιπούτσιοι φίλοι μας, όπου κουράζονταν από τη πεζοπορία και να μας προσφέρει δροσερό νεράκι σε κάθε μας στάση.

Στην επιστροφή μας για το Άδελε σταθήκαμε στο παραδοσιακό καμίνι του κ. Γιώργου Πλεμμένου, τον οποίο ευχαριστήσουμε για την ξεχωριστή περιήγηση στον χώρο του, στην έξοδο του χωριού. Ένας τεράστιος σορός από ξύλα έτοιμος να βουτηχτεί στην πυρά με τον μοναδικό παραδοσιακό τρόπο από τα χέρια του κ. Γιώργου που στέκει εκεί ακοίμητος φρουρός να συμπαίνει τη φωτιά. Είδαμε τη φωτιά να σιγοκαίει στωικά και νιώσαμε και τη δική μας πίστη να αναγεννιέται από τις στάχτες. Γιατί έτσι μιλάει ο Θεός στις ψυχές μας. Μέσα από την κοινωνία των ανθρώπων, την απλότητα της ανθρώπινης ύπαρξης, το μεγαλείο της ταπείνωσης.

Το Άδελε και την Αγιά συνδέει μια νοερή προσευχητική κλωστή από παλιά καθώς ο εν αποστρατεία ιδιαίτερα προσφιλής και αγαπητός εφημέριος του Άδελε πατήρ Ανδρέας Παπαδογιάννης κατάγεται από την Αγιά και οι κάτοικοι του χωριού είχαν να καταθέσουν μαρτυρίες καρδιάς από τα πρώτα χρόνια του ως κληρικού.

Ευχαριστούμε από καρδιάς τους εν Χριστώ αδελφούς πατήρ Γεώργιο Αλεξάκη και την πρεσβυτέρα του για την αφορμή που μας έδωσαν να γευτούμε πνευματικούς παραδείσους επί της γης. Τους κατοίκους της Αγιάς για την ένθερμη υποδοχή τους και όλους όσους μερίμνησαν για να βγει σε αίσιο πέρας το όλο εγχείρημα. Χριστός Ανέστη!

Beekeeping Offers a Connection with Nature.
Honey is for us a source of life, an extract of natural flavor and aromas. The bees, these unpredictable alchemists, fly from flower to flower, finding hidden gems, the juices of fruit and the nectar of each land, creating this way, απίθανη!

Προϊστορικά καπνιστήρια
Prehistoric smoking pots

